

kendt ogsaa af Indenrigsministeriet, saa at vi nu, saafremt ogsaa Rigsdagen vil erklære sig tilfreds dermed, staa ved en endelig Ordning af denne Sag. For saa vidt er jo altsaa det, der har været Genstand for Samraadet, naaet. Jeg tør ikke tillægge Finansudvalget Vren derfor; men vi have været opmærksomme paa Sagens Udvikling og have gjort vort for at fremstynde den, og for at naa til en Ordning som den, der nu har al Udsigt til at træde ud i Livet. Om denne Ordning tror jeg altsaa at kunne sige, at ogsaa Finansudvalget som Helhed kan erklære sig tilfreds med den, efter at de samvirkende Landbosforeningers Repræsentanter og Landhusholdningssekskabet og Regeringen synes at kunne enes om den. Den gaar i Hovedtrækkene ud paa, at direkte under Indenrigsministeriet høre de Konsulenter, jeg nævnte før, medens derimod Ledelsen af den Virksomhed, som udfoldes af de øvrige Statskonsulenter — i Husdyrbrug, Hesteavl, for Landbrugsmaskiner, for Frugtavl, i Agrikulturkemi, samt Lederne eller Forstanderne for Forsøgsstationerne, for Plantekultur — kommer til at sortere under det kongelige Landhusholdningssekskab, dog saaledes, at Indenrigsministeriet for saa vidt staaar i Spidsen for hele Konsulentvirksomheden, som det fører det almindelige Tilsyn dermed, samt ansætter og afskediger Konsulenterne efter Landhusholdningssekskabets Indstilling. Det kongelige Landhusholdningssekskab har ogsaa at afgive Beretning om den Del af Konsulentvirksomheden, som staaar under dets Ledelse til Indenrigsministeriet, som saa affatter den samlede Meddelelse for hele Virksomheden. Konsulentkontoret ophæves, og endelig holdes der mindst 1 almindeligt Konsulentmøde, i hvilket ogsaa de lokale Foreningers Konsulenter deltage. Det er i alt Fald i Hovedtrækkene den Ordning, som man mener at kunne komme til. Det næste Punkt er Betænkningens Nr. 71, hvor Udvalget ikke kan tiltræde den Lønningsforhøjelse, som er foreslaaet til Konsulenten for Landbrugsmaskiner. Denne Konsulent har 2,000 Kr. i Lønning og er bleven ansat i Januar 1892. Han har altsaa fungeret i saa kort Tid, at man mener, der ikke er Grund til allerede nu at gaa til en Lønningsforhøjelse. Under Nr. 72 se De, at Udvalget forbeholder sig sin Stilling til Spørgsmaalet om Understøttelse af Mejerster og Mejerifter. Dette Spørgsmaal er rejst i Udvalget og er under fortjat Overvejelse. Det er muligt, at man kommer til at stille Vindringsforslag om Summens Forhøjelse, men jeg kan ikke sige noget bestemt derom. Under Nr. 73 ville de lægge Mærke

til et Forslag, som er nærmere begrundet af Regeringen, om Oprettelsen af en Station for Plantningsforsøg i Vendsyssel. Begrundelsen er saa fylldig, at jeg ikke behøver at udvikle, hvorfor Udvalget har tiltrædt Forslaget. Vi have nemlig i alt væsentlig kunnet tiltræde Regeringens Motiver. Under Nr. 74 ville De se omtalt et Samraad angaaende Konsulentvirksomheden i Agrikulturkemi, ved hvilket der har været forhandlet om det Steinste Laboratoriums Takst for Analyser af Landbrugsartikler. Som de Herrer ville vide, er Professor Stein udnævnt til Konsulent i Landbrugskemi, og han har som saadan at bevare Spørgsmaal, der indkomme til ham fra Landbosforeninger o. s. v., samt at bistaa Administrationen i Spørgsmaal, vedrørende Omraadet for hans Konsulentvirksomhed. Tillige har Professor Stein en privat Virksomhed som Leder af dette Laboratorium. Men det forekommer mig, at disse to Ting ikke kunne holdes ganske ude fra hinanden. Det er jo ikke tilfældigt, at det blev netop dette Laboratoriums Leder, som fik Konsulentpost, idet det tværtimod netop er i Egenkab af Laboratoriets Leder, at man mener, han er særlig kvalificeret dertil; disse to Ting staa stadig i Forbindelse med hinanden. Vi have i Udvalget ikke kunnet finde det passende, hvis Forholdet er dette, at Laboratoriet holder sine Priser for Analyser af Landbrugsartikler forholdsvis meget højere end andre vel ledede Laboratorier. Jeg sigter navnlig herved til det Laboratorium, der nærmest konkurrerer med det Steinste, nemlig Meyers og Detleffsens Laboratorium. Det er ikke saa sjældent, og flere ærede Medlemmer ville have erfaret det, at man hører Klager over, at Steins Laboratoriums Takster for forskellige Undersøgelser ere alt for høje. Vi have i Udvalget skaffet os Taksterne fra begge disse Laboratorier, og en Sammenligning viser, at der nok kunde være Grund til at foretage en Henstilling fra Regeringens Side til Steins Laboratorium om ikke at holde sine Takster højere end fornuddent. Jeg skal nævne et Par Eksempler for Analyser af Gødningsstoffer. Ved Fosforhyreanalyser ere Taksterne for Steins Laboratorium fra 27 til 17 Kr. og for Meyer og Detleffsens 9 Kr. For en Analyse af Ammoniak er Taksten 10 Kr. hos Stein og 8 Kr. i det andet Laboratorium. For en Analyse af Kali er Taksten 14 Kr. hos Stein mod 10 Kr. hos det andet, Kalk staaer med 8 Kr. mod 4. For de Foderstofanalyser, der ere de vigtigste og dem, der sædvanligt foretages, er Taksten 20 Kr. hos